

The Manor, de plek waar het liefdesverhaal van Ava en Jesse begon, vult zich met gasten voor hun huwelijk. Ava heeft geaccepteerd dat ze Jesse nooit helemaal zal kunnen temmen. En dat wil ze ook niet. Maar net als ze denkt de geheimen achter zijn gedrag te hebben ontrafeld, duiken nieuwe vragen op. Jesse weet maar al te goed hoe hij Ava kan raken, maar is dat voor haar genoeg? Of is het nu tijd dat Jesse zich aan Ava overgeeft?

Mijn man – Overgave is het laatste deel van de vurigste trilogie tot nu toe en het vervolg op *Mijn man – Obsessie* en *Mijn man – Ontdekking*.

JODI ELLEN MALPAS

Mijn man - Overgave

Mijn man – Overgave

Uitgegeven door Xander Uitgevers bv
Hamerstraat 3, 1021 JT Amsterdam
www.xanderuitgevers.nl

Oorspronkelijke titel: *This Man Confessed*
Oorspronkelijke uitgever: Amazon Digital Services, Inc.
Vertaling: Textcase
Omslagontwerp: Inge de Leeuw
Omslagbeeld: iStock
Auteursfoto: Megan Laurie of LSL Photography
Zetwerk: Michiel Niesen/ZetProducties

Copyright © 2013 Jodi Ellen Malpas
Copyright © 2013 voor de Nederlandse taal: Xander Uitgevers bv, Amsterdam

Eerste druk 2013

ISBN 978 94 0160 099 6 / NUR 302

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt
door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

HOOFDSTUK 1

De zenuwen gieren door mijn lijf. Ik weet niet waarom, want ik weet dat ik de juiste beslissing heb genomen, maar ik ben echt één brok zenuwen. Ik ben alleen. Dit is het eerste moment vandaag waarop ik een beetje tot mezelf kan komen en zeer waarschijnlijk ook het laatste. Ik heb hierop gewacht en er stilletjes om gesmeekt in de chaos om me heen. Ik heb dit moment nodig. Ik moet even alleen zijn, zodat ik kan nadenken over de enorme sprong die ik ga nemen en mezelf bijeen kan rapen. Ik weet dat vanaf deze dag dit soort momenten spaarzaam zullen zijn.

Het is mijn trouwdag.

Het is de dag waarop ik mezelf beloof aan deze man voor de rest van mijn leven, niet dat ik daar een papiertje of een ring om mijn vinger voor nodig heb. Maar hij wel. Daarom trouw ik deze man, amper twee weken nadat hij op zijn knieën ging op het terras van Lusso. En nu zit ik in mijn badjas op een chaise longue mezelf moed in te spreken in een van de privévertrekken van The Manor; de ruimte waar Jesse me weken geleden in het nauw dreef.

Ik trouw in The Manor.

De grootste dag van mijn leven vindt plaats in de luxe seksclub van mijn god. Mijn zenuwen zijn niet alleen te wijten aan het feit dat ik de bruid ben. Mijn ouders, broer en overige familieleden zwerven allemaal ergens rond in Jesse's zogenaamde buitenverblijf. Ze dwalen allemaal door het gebouw en kwijlen bij het zien van de pracht en praal. Daarom heb ik een hangslot van vijf kilo aan de dubbele deuren van de gemeenschappelijke ruimte gehangen. Ik heb het wel honderd keer gecontroleerd. Ook heb ik gedubbelcheckt of alle houten, kruisachtige wanddecoraties en gouden frames van het plafond zijn verwijderd uit alle privévertrekken. Daarnaast heb ik herhaaldelijk het personeel van The Manor van alles op het hart gedrukt. Ik heb het arme leger werknemers van Jesse onophoudelijk bestookt met mijn gezeur en ze er continu aan herinnerd dat mijn familie in het ongewisse gelaten moet worden. Ze zijn erg begaan met me terwijl ze ondertussen met hun ogen rollen en me geruststellende klopjes op mijn schouder geven

of een meelevende blik toewerpen, maar ik voel me er niet veel beter door. Om de mannelijke familieleden maak ik me niet zo veel zorgen, die zitten straks aan de bar en bewegen alleen als het hen wordt gevraagd. Maar mijn moeder en tante zijn een heel ander verhaal. Mijn moeder, met haar voorliefde voor luxe, loopt zwijmelend door het gebouw en heeft de rol van gids op zich genomen, erop gebrand om te laten zien hoe weelderig Jesse's landgoed wel niet is. Ik zou willen dat ze dat niet deed. Ik zou willen dat ze bij mijn vader aan de bar ging zitten, dat ik haar achterwerk aan de kruk kon vastlijmen en haar voor de rest van de dag en avond Mario's Meest Magnifieke Mix kon voorzetten. Dit is een extra stressfactor die ik er echt niet bij kan hebben op mijn trouwdag, maar toen mijn veeleisende, neurotische, jarige job me omringde met zijn harde, warme kracht en me languit op het terras neerlegde, heb ik zonder aarzelen ingestemd; geen gezondverstandseks nodig.

Ik weet dat hij alles heeft geregeld. The Manor lijkt echt op een exclusief verblijf, maar ik weet wat er op de volgende verdieping staat en al die bedden boven mij lijken te springen om aandacht. Waarschijnlijk is dat ook zo. The Manor is twee dagen lang gesloten geweest voor leden, zodat de voorbereidingen konden plaatsvinden, en dat alleen al heeft Jesse een klein fortuin gekost aan het vergoeden van lidmaatschapsgeld. Waarschijnlijk ben ik nu net zo onpopulair bij de mannelijke leden als bij de vrouwelijke.

Ik kijk naar het plafond en draai met mijn schouders in een poging om de toenemende spanning te verdrijven. Tevergeefs. Veel te zenuwachtig. Ik sta op, loop naar de spiegel en staar naar mezelf. Ondanks mijn bezorgdheid zie ik er fris uit. Ik heb kleur en mijn make-up is licht en natuurlijk. Phillipe heeft verbluffend goed een glans weten te toveren op mijn donkere haar tot vlak bij de haarwortel en de grove krullen die aan één kant losjes met diamanten haarkam zijn vastgezet, dansen vrolijk. Jesse ziet mijn haar graag los.

Hij ziet me ook graag in kant.

Ik draai me om naar de deur waar mijn jurk hangt en laat mijn ogen over het kanten geheel glijden. Enorm veel kant met hier en daar een explosie aan kleine pareltjes. Ik glimlach. Hij zal zijn adem inhouden. Deze eenvoudige japon, met fijne schouderbandjes, lage rug en smalle taille zal mijn god op zijn knieën krijgen.

Elegantie ten top.

Het ivoorkleurige kant golft over mijn achterwerk, omhult mijn dijen en valt in elke richting een meter uit op de vloer. Veel, heel veel kant. Zoë van Harrods had het meteen goed met deze jurk. Ze weet altijd precies wat ik wil, tot de simpele, ivoorkleurige hakken aan toe. Geen poeha, gewoon klassieke Christian Louboutin naaldhakken.

Ik gris mijn telefoon van het nachtkastje. We zijn al halverwege de dag. Ik moet mezelf klaarmaken. Over een uurtje zie ik Jesse in de serre, leg ik mijn trouwgeloften af en maak ik mijn belofte aan hem officieel. Mijn maag maakt een buiteling... voor de zoveelste keer.

Ik glijd uit mijn badjas en trek mijn slipje aan voordat ik mijn ivoorkleurige kant pak en in het strapless korset stap. Ik trek het omhoog over mijn buik en stop mijn kleine decolleté in de cups. Het past net, maar het verstopt de perfect ronde plek op mijn borst. Mijn merkteken.

Er klinkt een zachte klop op de deur. Mijn momentje voor mezelf is voorbij. 'Ja?' roep ik terwijl ik mijn badjas over mijn ondergoed aantrek en naar de deur loop.

'Ava, lieverd, ben je aangekleed?' Het is mijn moeder.

Ik open de deur. 'Ja, maar ik heb je hulp nodig.'

Ze komt binnen en sluit de deur achter zich. Ze ziet er adembenemend uit. Draagt gelukkig geen traditionele moeder-van-de-bruid-jurk, met bijpassend jasje en hoed, maar juist een mooi oesterkleurig, satijnen jurkje. Haar korte haar met piekjes is getooid met een veer en parels.

'Sorry, lieverd. Ik liet tante Angela de spa zien. Ik denk dat ze bij Jesse gaat informeren om ook lid te worden. Ze was zeer onder de indruk. Moet je lid zijn om gebruik te mogen maken van de spa en de fitness of is het alleen voor gasten?'

Ik krimp ter plekke ineen. 'Alleen voor gasten, mam.'

'O, nou ja, ik weet zeker dat hij voor familie een uitzondering zal maken. Je grootouders zouden hebben gedacht dat ze in Buckingham Palace waren, God hebbe hun ziel.' Ze frunnikt aan mijn haar en ik duw haar handen weg. 'Heb je je al in je ondergoed gewurmd?' Haar chocoladebruine ogen vliegen over mijn in badjas gehulde lichaam. 'Het is bijna tijd.'

Ik trek mijn badjas weer uit en leg hem op het bed. 'Ja, maar je moet het nog vastmaken.' Ik draai mijn rug naar haar toe en leg mijn haar over één schouder. Doordat Jesse twee weken lang met crème heeft gesmeerd, zijn de zweepslagen verdwenen. De fysieke plekken zijn niet meer te zien,

maar die dag zal voor altijd in mijn geheugen gegrift staan.

‘Ah, oké.’ Ze begint alle haakjes en oogjes dicht te doen. ‘Ava, je zou de serre eens moeten zien. Het ziet er echt schitterend uit. Je bent zo’n bofkont dat je op zo’n plek mag trouwen. Vrouwen zouden een moord doen voor zo’n locatie.’

Ik ben blij dat ze mijn gezicht niet kan zien, want ze zou een ongemakkelijke blik treffen. ‘Weet ik.’ Ik heb de serre gezien en het is echt heel mooi. Tessa, onze weddingplanner, heeft haar best gedaan, maar elke ruimte van The Manor ademt sowieso luxe uit, feest of geen feest. Ik heb weinig aan mijn trouwdag voorbereid. Een dag nadat ik instemde om met hem te trouwen, kwam Jesse al met Tessa aanzetten, een kleine aanwijzing dat mijn veeleisende man haar al had benaderd om onze bruiloft te regelen. De bruiloft waarover we samen zouden praten als volwassenen. En, heel mooi meegenomen, The Manor heeft ook een trouwlicentie. Ik heb niet eens gevraagd hoe hij dat voor elkaar heeft gekregen. Het enige wat ik voor mijn huwelijk heb gedaan, is naar Zoë gaan om een jurk uit te zoeken. Ik had geen stress van het plannen, alleen van de locatie.

‘Zo.’ Mam draait me rond en zwaait mijn haar terug over mijn schouder. Ze kijkt me indringend aan en ik weet wat er gaat komen. ‘Lieverd, mag je moeder je wat advies geven?’

‘Nee,’ antwoord ik vlug met een kleine glimlach.

Ze glimlacht terug en duwt me neer op het voeteneinde. ‘Wanneer je trouwt, word je de kern van je man.’ Ze glimlacht teder. ‘Laat hem denken dat hij de baas is, laat hem denken dat jij niet zonder hem kunt, maar laat hem nooit je onafhankelijkheid of je identiteit afnemen, lieverd. Mannen hebben het nodig dat je hun ego streelt.’ Ze lacht zachtjes. ‘Ze denken graag dat zij de broek aanhebben en jij moet hem dat ook laten geloven.’

Ik schud mijn hoofd. ‘Mam, dit is echt niet nodig.’

‘Jawel,’ dringt ze aan. ‘Mannen zijn complexe wezens.’

Ik snuif. Ze heeft geen idee hoe complex die van mij is. ‘Weet ik.’

‘En hoewel ze doen alsof ze sterk en mannelijk zijn, zijn ze niets zonder ons!’ Ze draait mijn blozende gezicht naar het hare. ‘Ava, ik zie dat Jesse van je houdt en ik bewonder zijn oprechtheid als het gaat over wat hij voor je voelt, maar vergeet niet wie je bent. Laat hem je nooit veranderen, lieverd.’

‘Hij zal me niet veranderen, mam.’ Ik voel me totaal niet op mijn gemak bij dit gesprek, hoewel ik er donder op kon zeggen dat het zou komen.

Ze zijn nog twee dagen gebleven nadat Jesse zijn aanzoek had gedaan, en zijn sinds woensdag terug in Londen. Ze hebben dus goed kunnen zien hoe Jesse met mij omgaat, afgezien van het aftellen en de verschillende seksbeurten. Ze hebben zijn controlerende gedrag gezien, het constante aanraken en de liefde tussen ons, en hun stille observaties zijn niet onopgemerkt gebleven. Niet bij mij, in ieder geval. Jesse heeft niets door. Of hij heeft het wel door, maar geeft er niet om en ik wil hem niet tegenhouden. Ik hunker net zo veel naar de constante nabijheid als hij.

Mam glimlacht naar me. ‘Hij wil voor je zorgen en hij heeft goed duidelijk gemaakt dat je hem dierbaar bent. Het maakt mij en je vader ontzettend gelukkig te weten dat je een man hebt gevonden die jou aanbidt, een man die voor je door het vuur gaat.’

‘Ik aanbid hem ook,’ zeg ik zachtjes. De oprechtheid van mijn moeders woorden werkt op mijn stembanden en maakt mijn stem een beetje beverig. ‘Maak me alsjeblieft niet aan het huilen. Dat verpest mijn make-up.’

Ze omvat mijn wangen met haar handen en drukt een kus op mijn lippen. ‘Ja, laten we ophouden met het emotionele gedeelte. Maar doe gewoon nooit iets waar je niet achter staat. Ik zie echt wel dat hij een beetje overtuigend kan zijn.’ Ik lach hardop en mam lacht met me mee. Overtuigend? ‘Het is zo jammer dat zijn familie er niet bij kan zijn,’ mijmert ze.

Ik huiver lichtjes. ‘Ik heb je verteld dat ze in het buitenland wonen. Ze zijn niet heel hecht,’ verklaar ik vaag de afwezigheid van Jesse’s familie. Heel vaag. Het verhaal dat Jesse voor me verzon toen we elkaar voor het eerst ontmoetten volstaat. Het is vrij aannemelijk.

‘Geld,’ zucht ze. ‘Het trekt meer families uiteen dan wat ook.’

‘Absoluut,’ ben ik het met haar eens. Afgezien van sekshuizen en playboy-ooms.

We worden onderbroken door weer een klop op de deur en mam staat op om open te doen. ‘Dat zal vast Kate zijn,’ zingt ze.

‘Ik heb drank! Wauw, Elizabeth, je ziet er fantastisch uit!’ Kates opgewonden stem galmt door de kamer, voordat ze voorbij mijn moeder schiet en me aankijkt met opgetogen blauwe ogen. ‘Ben je nog niet aangekleed?’ vraagt ze terwijl ze een dienblad op de houten kast zet. Ze ziet er schitterend uit in een eenvoudig, ivoorkleurig satijnen jurkje met haar enorme bos vuurrode lange krullen om haar bleke gezicht. Ze is mijn enige bruidsmisje, maar telt voor tien.

‘Wilde ik net doen.’ Ik sta op en stop mijn borsten opnieuw in de cups.

‘Hier, lekker.’ Ze reikt me een glas aan met een roze goedje erin.

‘O ja, heerlijk!’ roept mam terwijl ze de deur sluit en zo snel mogelijk een glas voor zichzelf pakt. Ze neemt een grote teug en zucht. ‘O, die kleine Italiaan weet precies hoe hij een vrouw moet verwennen.’

Ik schud mijn hoofd naar het glas dat voor me zweeft. ‘Nee, dank je.’ Ik wil niet naar alcohol ruiken onder Jesse’s neus.

‘Het is goed tegen de zenuwen,’ dringt Kate aan en ze pakt mijn hand en zet het glas erin. ‘Drink.’

Ze weet waarom ik zenuwachtig ben. Ik heb haar het hangslot en de privévertrekken ook tig keer laten controleren. Met opgetrokken wenkbrauwen knikt ze naar het glas en ik geef toe door een grote slok van Mario’s Meest Magnifieke Mix te nemen. Het smaakt zoals altijd verrukkelijk, maar geen enkele hoeveelheid alcohol zal me dit keer tot rust brengen.

‘Waar is Jesse?’ vraag ik terwijl ik mijn glas neerzet. Ik heb hem niet meer gezien sinds afgelopen nacht. Mijn moeders traditionele ideeën over het huwelijk kennende, stond ik erop dat we de nacht voor ons trouwen apart zouden slapen. Hij weigerde mijn kamer te verlaten tot één minuut voor middernacht en ging toen zeer geërgerd weg nadat mijn moeder op de deur bonste om hem weg te sturen. Ik zag dat hij op dat moment graag over haar heen was gewalst, maar verrassend genoeg gaf hij zonder veel strijd toe en wierp hij slechts een woeste blik op mijn moeder.

‘Ik denk dat hij zich klaarmaakt.’ Kate giet nog een Magnifieke Mix naar binnen.

‘Katie Matthews, hou je in!’ snuift mam en ze pakt het glas af. ‘Je hebt nog een hele dag te gaan.’

‘Het spijt me.’ Ze geeft me een brutale grijns. Ik weet waarom ze zo vroeg begint te drinken en het heeft te maken met Dan en Sam.

‘En pap en mijn broer?’

‘Alle mannen zitten aan de bar.’ Kate benadrukt ‘alle’.

‘Alle mannen?’ vraag ik. ‘Als in alle mannen, inclusief Sam?’

Kate knikt instemmend met mijn heldere gedachten. ‘Ja, alle mannen, behalve Jesse en inclusief Sam... en Dan.’

Ik huiver. Vandaag gaat moeilijk worden voor Kate. Dan heeft zijn terugkeer naar Australië uitgesteld, zodat hij bij mijn bruiloft kon zijn, maar hij heeft niet veel gezegd; niet op de avond van het aanzoek of daarna, maar

dat hoeft ook niet. Het is duidelijk dat hij worstelt met zowel de richting van mijn leven als het dicht bij Kate zijn, vooral als er een nietsvermoedende Sam bij staat. Kate worstelt ook, hoewel ze doet alsof er niets aan de hand is.

‘Nou, kom op,’ klappt Kate in haar handen. ‘Ga je je aankleden of ga je zo naar het altaar? Ik weet zeker dat hij dat niet erg vindt.’

Ik glimlach naar mijn vurige vriendin. Ze kent Jesse’s zwak voor kant, maar mijn moeder niet. ‘Ik kleed me aan.’ Ik pak mijn hakken uit het papier en trek ze aan, waardoor ik tien centimeter langer word. ‘Oké.’ Ik haal diep adem en loop naar de deur waar mijn jurk op me wacht. Als ik ervoor sta, stop ik en bestudeer het kunstwerk.

‘Misschien moet je eerst nog naar het toilet voordat we je erin hijsen,’ stelt mam voor terwijl ze naast me komt staan. ‘O, Ava. Ik heb nog nooit zoiets moois gezien.’

Ik brom instemmend terwijl ik mijn ogen van boven naar beneden laat glijden. ‘Weet ik. En ja, ik moet plassen.’ Ik laat mijn moeder kwijlend voor mijn jurk staan en loop naar de badkamer. Ondertussen zie ik Kate nog vlug een slok nemen nu mijn moeder met haar rug naar haar toe staat. Als ik niet zo bezorgd was om mijn trouwlocatie zou ik misschien bezorgd zijn over het doorbrengen van de dag met Dan en Kate binnen spuugafstand van elkaar.

Ik doe de deur zachtjes dicht, ga op het toilet zitten en geniet van een nieuw privémomentje terwijl ik mezelf ervan verzeker dat mijn blaas helemaal leeg is. Dan hoor ik een luide klop op de deur van de kamer, gevolgd door de onmiskenbare, schrille, panische stem van mijn moeder. Nieuwsgierig naar wat er gaande is, sta ik vlug op, was mijn handen en verlaat de badkamer.

‘Jesse,’ klinkt mijn moeder duidelijk geërgerd, ‘jij en ik krijgen ruzie als je niet doet wat je gezegd is te doen.’

Ik kijk naar Kate die, nu mijn moeder is afgeleid, meer Magnifieke Mix drinkt. Ze haalt grinnikend haar schouders op. ‘Wat is er?’ vraag ik.

‘Jesse wil je zien, maar Elizabeth wil er niets van weten.’

Ik rol met mijn ogen en kijk naar mijn moeder die de smalle kier tussen de deur en de deurpost blokkeert. Dan hoor ik zijn stem.

‘We krijgen geen ruzie als jij me gewoon binnenlaat, ma.’ Ik weet dat hij naar mijn moeder grijnst, maar ik heb zijn speelse act door. Ik hoor het

dreigement in zijn toon, zelfs bij mijn moeder. Hij zal binnenkomen en ook Elizabeth kan hem niet tegenhouden.

‘Jesse Ward, jij gaat me geen “ma” noemen als ik maar negen jaar ouder ben dan jij,’ spuwt ze. ‘En nu wegwezen! Je ziet haar over een half uurtje.’

‘Ava!’ roept hij voorbij mijn moeder.

Ik werp mijn blik weer op Kate en ze knikt, ze begrijpt me onmiddellijk. We rennen naar de deur, Kate pakt mijn jurk van de haak en ik pak de onderkant in mijn armen, en zo dragen we hem naar de badkamer en hangen hem aan de binnenkant van die deur.

Kate lacht. ‘Zal je moeder leren of zal ze blijven proberen hem te temmen?’

‘Geen idee.’ Ik strijk de voorkant van mijn jurk glad en volg Kate terug de kamer in terwijl ik de deur achter me dichttrek. Mam bewaakt nog steeds de deur en heeft haar voet ervoor gezet. Dat zal hem niet tegenhouden.

‘Jesse, nee!’ Ze duwt nu tegen hem aan. ‘O nee, dat brengt ongeluk! Heb je dan geen respect voor traditie, jij koppige man?’

‘Laat me binnen, Elizabeth.’ Hij klemt zijn kaken opeen, ik weet het zeker.

Ik gluur naar Kate en schud mijn hoofd. Hij walst over mijn moeder heen, precies zoals hij heeft beloofd te doen als ze hem in de weg zou staan en dat doet ze nu absoluut.

Kate pakt een nieuw drankje van het dienblad en loopt rustig naar de deur. ‘Elizabeth, laat hem binnen. Je houdt hem toch niet tegen. De man is een bulldozer.’

‘Nee!’ Mam zet haar hakken stevig in de vloer, maar dat helpt niet. Dat zou ze nu toch moeten weten, zelfs in de korte tijd die ze met hem heeft doorgebracht. ‘Hij komt niet... O! Jesse Ward!’

Ik glimlach in mezelf als ik zie hoe mijn vastberaden moeder zacht achteruit wordt geduwd, van haar voeten wordt gelicht en opzij wordt gezet, zodat hij naar mij kan lopen. Ze trekt haar jurk recht en frunnikt aan haar haarstukje terwijl ze boze blikken op mijn veeleisende man afvuurt. Ik verplaats mijn blik naar de open deur en zie groene poelen van verlangen die mij nauwkeurig bestuderen. Zijn blik is nietszeggend en zijn kaak wordt bedekt door stoppels. Mijn gulzige blikken komen los van de zijne en glijden langzaam omlaag naar zijn half ontblote lichaam. Hij staat voor me in alleen zijn korte broek. Zijn gespierde borst is nat en zijn haar donker van het zweet. Hij is weer gaan hardlopen.

‘Nou vrág ik je!’ blaast mam. ‘Ava, zeg dat hij moet gaan!’ Ze is niet blij. Ik vind zijn ogen weer. ‘Het is oké, mam. Geef ons vijf minuutjes.’

Zijn ogen twinkelen goedkeurend terwijl hij geduldig wacht tot mijn moeder bedaart en ons alleen laat. Ze zal het niet waarderen, maar zelfs dit kleine gebaar is ongewoon respectvol. Hij zal me hebben, altijd en overal, dus het feit dat hij mijn moeder niet letterlijk buiten heeft gezet, is verrassend.

Vanuit mijn ooghoek zie ik Kate naar mijn moeder lopen en haar bij de arm nemen. ‘Kom, Elizabeth. Een paar minuutjes kan geen kwaad.’

‘Het is traditie!’ moppert ze, maar ze laat zich uiteindelijk toch door Kate naar buiten leiden. Ik glimlach. Er is helemaal niets traditioneels aan mijn relatie met Jesse. ‘Hoe komt hij aan die plek op zijn borst?’ hoor ik mijn moeder nog vragen terwijl ze gaat.

De deur sluit en we blijven elkaar intens aankijken terwijl geen van ons lange tijd iets zegt. Ik bestudeer hem, elke goed ontwikkelde spier, elke perfecte centimeter pure schoonheid.

Uiteindelijk zegt hij iets. ‘Ik wil naar niets anders kijken dan naar jouw gezicht.’

‘O, is dat zo?’

Langzaam schudt hij zijn hoofd. ‘Dan stuit ik op kant, of niet?’

Ik knik.

‘Wit kant?’

‘Ivoor.’

Zijn borst zwelt wat op. ‘En je bent langer, dus je staat op hakken.’

Ik knik weer. Het kan gevaarlijk worden voor mijn haar, make-up en ondergoed als hij zijn blik ergens anders op richt. Het kan ook gevaarlijk worden voor onze strakke planning. Ik verwacht Tessa hier elk moment om te controleren of ik er klaar voor ben, waarna ze me zal zeggen hoeveel stappen het is naar de serre en hoe lang ik erover zal doen om daar te komen.

Hij knippert een paar keer en ik weet dat hij een vlugge blik niet kan weerstaan. Hopelijk houdt hij zich in als hij de jurk helemaal ziet en hopelijk doe ik dat ook. Het is moeilijk. Zweetdruppels glijden vanaf zijn slapen naar beneden, langs zijn nek, over zijn harde borst en verdwijnen dan glimmend via zijn gespierde buik in de band van zijn broek. Ik schuifel wat heen en weer als hij zijn ogen losmaakt van de mijne en ze langzaam over mijn

lichaam laat glijden. Zijn borst rijst meer en meer terwijl zijn blik omlaaggaat. Ik tintel overal en probeer mijn reactie op zijn perfectie te beheersen, maar ondertussen zou ik niets liever willen dan dat hij me hier ter plekke neemt.

‘Je bent zojuist over mijn moeder heen gewalst.’ Ik probeer de lust in mijn stem te verbergen, maar zoals altijd faal ik gigantisch. Deze man is onmogelijk te weerstaan, vooral als hij naar me kijkt zoals nu, zijn ogen vol waardering.

Ik beweeg als eerste. Langzaam loop ik de kamer door en stop vlak voor zijn bezwete lichaam. Ik kijk naar zijn volle lippen. Zijn ademhaling versnelt en zijn opgezwollen borst raakt bijna de mijne.

‘Ze stond in de weg,’ zegt hij zachtjes terwijl ik zijn adem op me voel.

‘Dit brengt ongeluk. Je hoort me niet te zien voor de ceremonie.’

‘Hou me maar eens tegen.’ Zijn hoofd buigt voorover, zodat zijn lippen zachtjes over de mijne strijken, maar hij raakt me niet aan. ‘Ik heb je gemist.’

‘Twaalf uur lang.’ Mijn stem klinkt schor en uitnodigend, hoewel ik weet dat ik geen contact tussen ons moet aanmoedigen als hij verworden is tot een hoop harde, bezwete spieren en ik gekleed ben inivoorkleurig kant met perfect haar en perfecte make-up.

‘Te lang.’ Hij laat zijn tong langzaam over mijn onderlip glijden en er ontsnapt een zachte kreun uit mijn mond. Ik vecht tegen mezelf om hem niet instinctief bij de schouders te pakken. ‘Je hebt gedronken,’ verwijt hij zachtjes.

‘Eén slok.’ Hij lijkt wel een bloedhond. ‘We moeten dit niet doen.’

‘Je kunt er niet zo uitzien en dan zulke dingen zeggen, Ava.’ Zijn lippen duwen tegen de mijne terwijl zijn tong een doorgang zoekt en moedigen mijn lippen aan om te wijken en hem toe te laten. Door zijn hitte verdwijnen alle zenuwen uit mijn lijf en vergeet ik alles terwijl hij me blijft opeisen zonder me verder aan te raken. Onze dansende tongen zijn het enige contact, maar het is even tergend als altijd. Mijn zintuigen worden overspoeld, mijn hersenen zijn de kluts kwijt en mijn lichaam smacht naar hem, maar hij houdt het bij de trage, vloeiende bewegingen van zijn tong. Af en toe gaat hij iets achteruit om mijn lippen te plagen, maar komt dan terug in mijn mond. Ik brom bij zijn intense ritme en voel de onvermijdelijke explosie tussen mijn benen opkomen terwijl hij me teder liefkoost.

‘Jesse, we komen te laat op onze bruiloft.’ Ik moet dit stoppen voordat een van ons een stap verdergaat. Misschien ik wel.

‘Vertel me niet dat ik moet stoppen je te zoenen, Ava.’ Hij grijpt mijn onderlip met zijn tanden en trekt zachtjes. ‘Vertel me nooit dat ik moet stoppen je te zoenen.’ Langzaam zakt hij op zijn knieën, pakt mijn handen en trekt me mee omlaag. Ik schop mijn schoenen uit en voeg me bij hem. Hij kijkt hoe zijn duimen cirkels trekken over mijn handen en richt dan zijn prachtige groene ogen op de mijne.

‘Ben je er klaar voor?’ vraagt hij zachtjes.

Ik frons. ‘Vraag je me of ik nog steeds met je wil trouwen?’

Zijn lippen tuiten een beetje. ‘Nee, die keuze heb je niet. Ik vraag gewoon of je er klaar voor bent.’

Ik heb moeite om mijn glimlach tegen te houden bij zijn oprechtheid. ‘Wat als ik nee zeg?’

‘Dat zeg je niet.’

‘Waarom vraag je het dan?’

Zijn getuite lippen vormen een verlegen lach en hij schokschoudert. ‘Je bent zenuwachtig. Ik wil niet dat je nerveus bent.’

‘Jesse, ik ben nerveus vanwege de plaats waar ik trouw.’ Ik denk dat ik ook normale bruidszenuwen heb, maar waar we nu zijn maakt me het meest ongerust.

Zijn lach vervaagt. ‘Ava, alles is geregeld. Ik zei dat je je niet ongerust hoefde te maken, dus dat moet je ook niet doen. Punt.’

‘Ik kan niet geloven dat je me hebt overgehaald dit te doen.’ Ik buig mijn hoofd en voel me ietwat schuldig, omdat ik twijfel of hij zich aan zijn woord heeft gehouden. Ik weet precies waarom we trouwen in The Manor. Zo hoeven we niet op een wachtlijst te staan of andere reserveringen te maken. Hier kan hij me zonder enig oponthoud naar het altaar sleuren.

‘Hé.’ Hij licht mijn kin op, zodat ik wel naar zijn ongelofelijk knappe gezicht moet kijken. ‘Kappen.’

‘Het spijt me,’ grom ik.

‘Ava, schatje, ik wil dat je van deze dag geniet en je geen zorgen maakt over iets wat nooit gaat gebeuren. Ze zullen het nooit te weten komen, dat belooft ik.’

Ik schud mijn zorgen van me af en glimlach. Ik voel me zowaar iets beter bij het horen van zijn geruststellende woorden. Ik geloof hem. ‘Oké.’

Ik kijk hoe hij opstaat en naar de ladekast loopt, iets uit een lade pakt en even later terugkomt met een badhanddoek. Er verschijnt een frons op mijn voorhoofd als hij weer op zijn knieën zakt, zijn gezicht afveegt, door zijn vochtige haar woelt en dan de handdoek om zijn borst wikkelt.

Hij opent zijn armen. ‘Kom hier,’ eist hij mild en ik verspil geen seconde. Ik kruip op zijn schoot en hij slaat zijn armen om me heen. Mijn wang rust op zijn borst door de handdoek heen. Zijn zweet prikkelt mijn neus en ik ontspan me. ‘Beter?’ vraagt hij terwijl hij me dichtert tegen zich aan trekt.

‘Veel beter,’ mompel ik in de handdoek. ‘Ik hou van je, mijn Heer,’ grinnik ik.

Ik voel hem licht schokken, een teken van zijn ingehouden lach. ‘Ik dacht dat ik je god was.’

‘Dat ben je ook.’

‘En jij bent mijn kleine verleidster. Of je zou mijn Vrouwe van The Manor kunnen worden.’

Ik spring op en zie hem naar me grinniken. ‘Ik word geen Vrouwe van The Sex Manor!’

Hij lacht en trekt me weer omlaag terwijl hij overdreven door mijn glanzende haar strijkt en tevreden diep inademt. ‘Wat jij wilt, vrouwe.’

‘Gewoon dame is prima.’ Mijn handen glijden over zijn vochtige rug, maar ik let er niet op. ‘Ik hou zo veel van je.’

‘Dat weet ik, Ava.’

‘Ik moet me gaan klaarmaken. Ik ga namelijk trouwen.’

‘O ja? Wie is de gelukkige?’

Ik lach en duw me opnieuw van hem af. Ik moet hem aankijken. ‘Het is een veeleisende, neurotische controlfreak.’ Ik reik naar zijn wang. ‘Hij is heel knap,’ fluister ik en ik zoek zijn ogen die mij nauwkeurig bekijken. ‘Door hem stop ik met ademen als hij me aanraakt en hij neukt me buiten zinnen.’ Ik wacht op zijn minachting, maar zijn lippen vormen alleen een rechte lijn. Ik strek me, kus zijn kin en trek zo een spoor naar zijn lippen. ‘Ik kan niet wachten om met hem te trouwen. Je kunt beter gaan, zodat ik hem niet laat wachten.’

‘Wat zou die man zeggen als hij je zag zoenen met een ander?’ vraagt hij tegen mijn mond.

Ik grinnik. ‘O, hij zou hem waarschijnlijk castreren en dan vragen of hij begraven of gecremeerd wil worden of zoiets.’